

Udskrift af dombogen

DOM

Afsagt den 24. oktober 2016 i sag nr. BS 150-1149/2015:

3F Fagligt Fælles Forbund som mandatar for

S

mod
Horsens Kommune
Rådhusstrøvet 4
8700 Horsens

Sagens baggrund og parternes påstande

Sagen vedrører spørgsmålet, om sagsøgte, Horsens Kommune, som arbejdsgiver for sagsøgeren, **S**, er erstatningsansvarlig for en arbejdsulykke, som sagsøgeren var udsat for den 12. november 2014, og i givet fald for hvilken periode sagsøgeren har krav på godtgørelse for svie og smerte.

Sagsøgeren har påstået sagsøgte dømt til betaling af 40.090 kr. med procesrente fra sagens anlæg den 4. november 2015, til betaling sker.

Sagsøgte har påstået frifindelse, subsidiært frifindelse mod betaling af et mindre beløb.

Sagsøgerens påstand udgør krav på godtgørelse for svie og smerte for perioden 12. november 2014 - 10. juni 2015, svarende til 211 dage.

Sagsøgte, som har bestridt erstatningspligten, har størrelsesmæssigt anerkendt sagsøgerens krav for så vidt angår perioderne 12. - 25. november 2014 og 18. februar 2015 - 10. juni 2015, svarende til 127 dage eller 24.130 kr.

Oplysningerne i sagen

Retten har ved kendelse af 2. februar 2016 bestemt, at sagen ikke skal behandles efter reglerne om småsager.

Denne dom indeholder ikke en fuldstændig sagsfremstilling, jf. retsplejelovens § 218 a, stk. 2.

Der er under hovedforhandlingen afgivet forklaring af sagsøgeren og vidneforklaring af

Parternes synspunkter

Sagsøgeren har i det væsentlige procederet i overensstemmelse med sit påstandsdokument, som er sålydende:

"TVISTEN:

S var udsat for en arbejdsulykke den 12. november 2014 da hans fod gled i forbindelse med at han steg ned fra en sakselift, og da han samtidig havde fat i liften, kom han til at hænge i sin højre arm, hvorved han fik en skade i sin højre skulder. Som bilag AP har sagsøgte fremlagt billeder af liften, der blev anvendt, herunder af de trin, som **S** s fod gled på. De tidligere fremlagte bilag 2 og 4 var billeder af tilsvarende sakselifte, som **S** havde fundet på nettet. Det i bilag 10 og stævningen anførte om at det var sagsøgtes lifte skyldes en misforståelse mellem **S** og undertegnede.

Det var tidligere påtalt, at stigetrinene burde ændres for at imødegå risiko for at glide på disse når man steg ned af liften. Efter ulykken er der givet instruktion om brug af lifte, jf. bilag 11.

S blev sygemeldt i forbindelse med ulykken og arbejdede herefter frem til operation, hvorefter han blev sygemeldt frem til raskmeldingen den 11. juni 2015.

Parterne er uenige om:

- 1) Hvorvidt sagsøgte har udvist ansvarspådragende fejl i forbindelse med ulykken den 12. november 2014.
- 2) Hvorvidt **S** også har krav på godtgørelse for svie- og smerte i den periode fra ulykken den 12. november 2014 til den 18. november 2014 og fra den 26. november 2014 til den 17. februar 2015, hvor han passede sit arbejde, men havde smerter og ventede på operation.

ANBRINGENDER:

Til støtte for den nedlagte påstand gøres det gældende,

at sagsøgte er erstatningsansvarlig overfor **S** i anledning af skaden,
 at det pågældende arbejde ikke var planlagt, tilrettelagt eller udført sikkerhedsmæssigt fuldt forsvarligt, jf. normen i arbejdsmiljølovens § 38,
 at de anvendte tekniske hjælpemidler ikke var indrettet eller blev anvendt sikkerhedsmæssigt fuldt forsvarligt, jf. normen i arbejdsmiljølovens § 45, og

at der ikke blev ført et effektivt tilsyn med arbejdets udførelse, ligesom der ikke blev givet instruktion om de faremomenter, der var forbundet med arbejdets udførelse, jf. normerne i arbejdsmiljølovens § 16 og § 17, stk. 2.

Det gøres til støtte for opgørelsen af kravet gældende, at der kan kræves godtgørelse for svie og smerte i den periode S har været sygemeldt, men også i de perioder, hvor S har passet sit arbejde med smerter, mens han ventede på operation, da han også i den periode har været under lægebehandling jf. erstatningsansvarslovens § 3, 2. punktum."

Sagsøgte har i det væsentlige procederet i overensstemmelse med sit påstandsdokument, der - som på enkelte punkter tilrettet under hovedforhandlingen - er sålydende:

"Anbringender:

Ansvar:

Sagen skal behandles efter dansk rets almindelige erstatningsregel, culpaeglen.

Sagsøgeren har bevisbyrden for, at betingelserne for, at sagsøgte ifalder ansvar er opfyldt. Denne bevisbyrde er ikke løftet.

Det bestrides, at Horsens Kommune eller nogen, for hvis handlinger Horsens Kommune hæfter, har handlet ansvarspådragende i relation til sagsøgerens tilskadekomst den 12. november 2014.

Arbejdet var planlagt, tilrettelagt og blev udført sikkerhedsmæssigt fuldt forsvarligt.

De tekniske hjælpemidler, herunder liften, var indrettet og blev anvendt fuldt ud sikkerhedsmæssigt forsvarligt. Der var ingen fejl på liften.

...

De i bilag AP fremlagte 7 billeder af den lift, en såkaldt saxlift, som sagsøgeren gled på. Som det fremgår, er serienummeret på liften CE118448, som er identisk med det i bilag A anførte serienummer på cheklisten fra det lovpligtige sikkerhedseftersyn den 7. juli 2014, således få måneder før sagsøgerens tilskadekomst.

Sagsøgte er ejer af kun 1 saxlift, ovennævnte. Den blev købt brugt fra Maskingrossisten, og blev leveret til sagsøgte den 10. juli 2014. Faktura fra købet er fremlagt som bilag AQ. Liften blev produceret i 2006 og fik senest foretaget lovpligtigt serviceeftersyn den 7. juli 2014, bilag A, og cheklisten fra dette eftersyn, fulgte med i købet.

Saxliften fik foretaget senere lovpligtige serviceeftersyn den 16. april 2015 og 10. juni 2016, jf. bilag AS og bilag AT.

Sagsøgte modtog i maj 2016 den franske producents bekræftelse på, at saxliften var produceret i overensstemmelse EU-reglerne på området, jf. bilag AR.

Sagsøgte har ikke foretaget ændringer på liften, hverken før eller efter sagsøgerens tilskadekomst, og konstruktionen af stigen er helt standardmæssig for stiger på lignende lifte, og er hverken farlig eller på anden måde uhensigtsmæssig. En ændring af stigen på liften ville udgøre en konstruktionsændring, som ville kompromittere ovennævnte sikkerhedsgodkendelse af liften, jf. bilag AV.

Det faktum, at liften efter sagsøgers opfattelse kunne konstrueres mere optimal, medfører ikke, at sagsøgte ifalder erstatningsansvar, når den oprindelige konstruktion ikke var farlig eller på anden måde uhensigtsmæssig og i øvrigt sikkerhedsgodkendt.

Arbejdstilsynet havde heller ingen bemærkninger til liftens indretning, herunder trinene.

Ulykken kan ikke henføres til manglende instruktion eller tilsyn.

Sagsøgeren var instrueret i brugen af liften, og han brugte den jævnlige i forbindelse med sit arbejde, og har i mange år forud for ulykken brugt andre lignende lifte, som blev indlejet.

Op- og nedstigning via stigen på liften må under alle omstændigheder anses for at være en enkel og ukompliceret arbejdsopgave, og sammenholdt med sagsøgerens mangeårig erfaring med brug af lignende lifte, er der ikke grundlag for at fastslå, at det er uansvarligt, at overlade det til sagsøgeren selv at tilrettelægge denne del af arbejdsopgaven, uden særskilt instruktion eller tilsyn. Der henvises til sammenligning blandt andet til præmisserne i Højesteretsdommen U.2012.2322/2H.

Horsens Kommune har ikke tidligere haft lignende ulykker på sine lifte. Sagsøgerens påstand herom bestrides som udokumenteret.

En efterfølgende instruktion af medarbejderne, i brugen af liften er en naturlig følge efter en konstateret ulykke, men statuerer ikke, at sagsøgte anerkender, at forholdene før ulykken var utilstrækkelige.

Årsagssammenhæng og kravets størrelse:

Sagsøgte gør gældende, at der i tilfælde af ansvar højst kan kræves

godtgørelse for svie og smerte for perioden [12.] november 2014 til 25. november 2014 [14 dage] samt perioden 18. februar 2015 til 10. juni 2015 (113 dage) – svarende til alt [127] dage.

Det bestrides således, at sagsøgeren har været sygemeldt i hele perioden 12. november 2014 til den 10. juni 2015 som følge af ulykken, som påstået af sagsøger.

Ifølge bilag 7, lægeerklæring I, har sagsøgeren været sygemeldt 4-5 dage efter ulykken. Under punkt 6 svares der bekræftende på, om arbejdet er genoptaget. Erklæringen er dateret 10. december 2014.

Ifølge bilag 8 var der igen sygemelding fra den 18. februar til den 10. juni 2015. Som bilag B er fremlagt fraværsoplysninger, der dokumenterer, at sagsøgere har været sygemeldt 6 dage i perioden 18. november 2014 til den 25. november 2014, og herefter igen i perioden 18. februar 2015 til den 10. juni 2015. Der er derfor ikke dokumentation for sygemelding for periode[n] [...] 26. november 2014 til den 17. februar 2015."

Retten's begrundelse og afgørelse

Det ligger fast, at ulykken skete, da sagsøgeren trådte baglæns ud af liftens kurv for at gå ned ad stigen, der er monteret lodret bag på liften. Retten lægger til grund, at sagsøgeren havde løftet en sikkerhedsbøjle, der er monteret på kurven, op for at kunne komme ud af kurven, og at han holdt ved denne bøjle samt det gelænder, den flugter med, med sin højre hånd, mens han trådte ned på stigens øverste trin. Videre lægges til grund, at han mistede fodfæstet, idet hans fod gled på trinnet, og at han holdt fast med højre hånd for ikke at falde ned, hvorved han pådrog sig en skade i højre skulder. Sagsøgeren har forklaret, at han var iført sikkerhedssko den pågældende dag.

Efter bevisførelsen lægger retten videre til grund, at trinnene på den omhandlede stige er temmelig smalle, og at de er placeret så tæt på liften, at der kun er plads til, at forfoden kan placeres på det enkelte trin.

Sagsøgeren har forklaret, at han kort tid efter, at sagsøgte havde erhvervet liften, havde henvendt sig til sin daglige leder og anført, at liften ikke var sikkerhedsmæssigt forsvarlig, fordi trinnene var lodrette og uden hældning, men at der ikke skete noget i den anledning. Han har videre forklaret, at han derefter henvendte sig til værkstedsleder , som i første omgang tilkendegav, at trinnene godt kunne ændres, idet han godt kunne se, at de ikke var optimale, men at ikke skete yderligere, selvom sagsøgeren rykkede ham.

Vidnet har forklaret, at sagsøgeren i september 2014 kontaktede ham og spurgte, om vidnet kunne gøre noget for at trinnene på liften blev bedre at gå på, og at han henviste sagsøgeren til at kontakte

cheferne, hvorefter han ikke hørte mere til spørgsmålet. Han har også forklaret, at trinnene følte lidt glatte, og at han derfor på et tidspunkt efter ulykken satte sandpapirstape på dem.

Vidnet har forklaret, at han ved en lejlighed er gledet på stignens midterste trin, og at han derved gled ned på asfalten.

Vidnet materialechef, som er sagsøgeren direkte overordnede, har forklaret, at han sidst på året 2014 fik en henvendelse fra sagsøgeren, der forespurgt, om trinnene på liften kunne ændres, så de kom længere ud fra maskinen. Vidnet har forklaret, at han undersøgte, om dette var muligt, men at det viste sig, at det ville kræve en ny typegodkendelse af liften, hvilket han meddelte sagsøgeren. Vidnet har også forklaret, at han ikke undersøgte hvad der skulle til for at få en ny typegodkendelse, men at det er en større proces. Vidnet har videre forklaret, at man ikke instruerer medarbejderne i op- og nedstigning af stiger, fordi man kun kan gøre dette på én måde. Endelig har han forklaret, at han selv har prøvet at gå på stigen på denne lift, og at det er noget bøvl, idet man skal passe på hvordan man sætter fødderne og være opmærksom, for at man ikke glider på trinnene.

Vidnet beredskabsinspektør har forklaret, at sagsøgeren henvendte sig til ham, før han kom til skade, og spurgte, om man kunne lave trinnene på liften mere skråstillede, fordi de var svære at komme op og ned ad. Vidnet har forklaret, at han rettede henvendelse til det firma, der forestår serviceeftersynene på liften, og fik det svar, at det ville kræve en ny typegodkendelse, hvis man ændrede liftens konstruktion. Vidnet har også forklaret, at sagsøgeren i løbet af processen rykkede vidnet for svar på sin henvendelse. Endelig har vidnet forklaret, at han godt kunne se, at stigen var svær at komme op og ned ad, og at det var derfor, han gik ind på at undersøge, om den kunne ændres.

Uanset, at det at gå op og ned ad en stige normalt er en enkel og ukompliceret arbejdsopgave, finder retten under de beskrevne omstændigheder, hvor sagsøgeren flere gange havde rettet henvendelse til sine overordnede omkring uhensigtsmæssigheden ved de omhandlede trin, og hvor begge overordnede var bekendt med, at stigen var svær at komme op og ned ad, at sagsøgte, som ikke foretog nogen tiltag i denne anledning, herunder i form af instruktion eller anvisninger til medarbejderne, er erstatningsansvarlig for den skade, sagsøgeren pådrog sig, da han gled på stigen.

I hvert fald under hensyn til de skader på sagsøgerens skulder, der blev konstateret ved operationen den 18. februar 2015, er der ikke grundlag for at tilsidesætte sagsøgerens forklaring om, at han efter ulykken i væsentligt omfang var plaget af smerter og gener fra skulderen. Retten lægger således også til grund, at han i perioden efter ulykken og frem til operationen dagligt tog smertestillende medicin og flere gange søgte behandling hos egen læge, og at han og hans kollega indrettede deres arbejde således, at sagsøgeren havde mulighed for at deltage i opgaverne uanset generne fra skulderen. Endelig er

der ikke grundlag for at tilsidesætte sagsøgerens forklaring om, at han gik på arbejde i månederne frem til operationen, fordi han frygtede at blive fyret, hvis han sygemeldte sig. Under disse omstændigheder finder retten, at sagsøgeren er berettiget til godtgørelse for svie og smerte også for tiden forud for operationen, uanset at han ikke kan siges at have været syg, jf. herved erstatningsansvarslovens § 3, 2. pkt.

Det følger af det anførte, at retten tager sagsøgerens påstand til følge.

De nedenfor fastsatte sagsomkostninger skal for 500 kr. dække sagsøgerens udgifter til retsafgift, for 200 kr. dække sagsøgerens udgift til lægeerkæring og for 18.750 kr. inkl. moms dække sagsøgerens udgift til advokatbistand under sagen.

Thi kendes for ret:

Inden 14 dage skal sagsøgte, Horsens Kommune, til sagsøgeren, **S**, betale 40.090 kr. med procesrente fra den 4. november 2015, til betaling sker, samt sagens omkostninger med 19.450 kr.

Anne Rode

Udskriftens rigtighed bekræftes.
Retten i Horsens, den 25. oktober 2016.

Louise Wolf, Afdelingsleder